

Nr. 38.
11. júlí.

Lög

um

lækningaleyfi.

Vjer Frederik hinn Áttundi, af guðs náð Danmerkur konungur,
Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski,
Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Rjett til að fást við lækningar, aðrar en smáskamtalækningar, hafa hjer á landi þeir einir, er staðist hafa próf í læknaskólanum í Reykjavík eða háskóla Íslands.

þó mega þeir læknar, er próf hafa tekið, eigi gera sjer að atvinnu að hjálpa konum í barnsnauð, fyr en þeir hafa lokið námsskeiði í fæðingarhúsi.

2. gr.

Ráðherra getur veitt mönnum, er eigi hafa staðist þau próf, sem nefnd eru í 1. gr., ótakmarkað eða takmarkað lækningaleyfi, ef þeir sanna, að þeir hafi næga kunnáttu og landlæknir mælir með leyfisveitingunni.

3. gr.

Allir þeir, er hafa lækningaleyfi, skulu háðir eftirliti landlæknis. Ber landlækni að gæta þess, að þeir haldi öll ákvæði í heilbrigðislöggjöf landsins, og má hann heimta af þeim þær sjúkdómsskýrslur, er hann telur nauðsynlegar, þótt þeir hafi ekkert embætti á hendi.

4. gr.

Ef landlæknir verður þess var, að einhver læknir vanrækir læknisskyldur sínar, gerir sig sekan í einhverri óhæfu, er við kemur lækningastarfi hans, eða breytir út af fyrirmælum heilbrigðislaga landsins, þá skal hann áminna þann lækni um að bæta hegðun sína.

Nú er lækni veitt áminning og kemur ekki að haldi, og má þá landlæknir svifta hann lækningaleyfi til bráðabirgða, eða banna honum að hafa lækningar um hönd, en skýra skal hann jafnframt stjórnarráðinu frá öllum málavöxtum, og sker það úr málinu, en læknir getur þó skotið þeim úrskurði til dómstólanna.

Ákvæði þessarar greinar ná einnig til smáskamtalækna.

Nr. 38. Lög 11. júlí um lækningaleyfi.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

LOV

Nr. 38.
11. Juli.

om

Bevilling til at udøve Lægevirksomhed.

Vi Frederik den Ottende, af Guds Naade Konge til Danmark,
de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken,
Lauenborg og Oldenburg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Ret til Udøvelse af Lægevirksomhed her i Landet — bortset fra homøopatisk Lægevirksomhed — tilkommer alene dem, der have absolveret Embedseksamen ved Lægeskolen i Reykjavik eller Islands Universitet.

Dog maa de Læger, der have absolveret Eksamen, ikke udøve Fødselshjælp som Erhverv, medmindre de have gennemgaaet et Kursus paa en Fødselsstiftelse.

§ 2.

Ministeren kan meddele dem, der ikke have absolveret de i § 1 omhandlede Eksaminer, en ubegrænset eller begrænset Bevilling til Udøvelse af Lægevirksomhed, naar de godtgøre, at de have tilstrækkelig Uddannelse, og Landfysikus anbefaler Bevillingens Meddelelse.

§ 3.

Enhver, der har Ret til Lægevirksomhed, staar under Landfysikus' Tilsyn. Landfysikus har at paase, at de iagttagelse alle de for Sundhedsvæsenet gældende Lovbestemmelser, og har Ret til af dem at forlange de efter hans Skøn nødvendige Sygdomsindberetninger, selv om de ikke betjene noget Embede.

§ 4.

Kommer Landfysikus til Kundskab om, at en Læge forsømmer sine Pligter som Læge, gør sig skyldig i en Usømmelighed i sin Lægevirksomhed eller undlader at rette sig efter de for Sundhedsvæsenet gældende Lovbestemmelser, har han at formane vedkommende Læge til at forbedre sin Opførsel.

Forbliver Formaningen frugtesløs, kan Landfysikus midlertidig fratage vedkommende Læge hans Bevilling eller forbyde ham at udøve Lægevirksomhed; samtidig skal han indberette Sagen til Ministeriet, der afgør samme; dog kan Lægen indanke Ministeriets Afgørelse for Domstolene.

Bestemmelserne i denne Paragraf komme ogsaa til Anvendelse med Hensyn til Homøopater.

Nr. 38.
11. júlí.

5. gr.

Ef einhver sá, er hefur takmarkað lækningaleyfi, samkvæmt 2. gr., tekst á hendur lækningu á öðrum sjúkdómum en þeim, sem honum er leyft að fást við, eða beitir öðrum lækningaaðferðum en þeim, sem hann hefur leyfi til að iðka, og verður hann uppvís að því, að hafa gert sjúklingi mein, þá skal hann sæta sektum, eða fangelsi og hafa fyrirgert lækningaleyfi sínu.

6. gr.

Ef einhver sá, er hefur ekkert lækningaleyfi, tekur sjúklinga til meðferðar, gerir lækningar sjer að atvinnu, kallar sig lækni eða notar lyf, sem lyfsalar mega ekki selja án lyfseðils, eða flakkar til þess sveit úr sveit, þá skal hann sæta sektum eða fangelsi.

Þó skal þeim mönnum, er fást við smáskamtalækningar, heimilt að kalla sig smáskamtalækna.

Ef einhver, sem hefur ekki ótakmarkað lækningaleyfi, eða að eins fæst við smáskamtalækningar, sbr. 1. og 2. gr., tekur til meðferðar sjúkling með næmum sjúkdóm, sem lög skipa varnir við, varðar það sektum eða fangelsi.

7. gr.

Þær hegningar, sem ákveðnar eru í þessum lögum, koma ekki til greina, ef brotið er þannig vaxið, að harðari refsing liggur við í öðrum lögum.

8. gr.

Lög 29. febrúar 1884, er breyta tilskipun 5. seft. 1794, og sú tilskipun, eru úr gildi numin.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 11. júlí 1911.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

§ 5.

Hvis den, der kun har begrænset Lægebevilling efter § 2, paatager sig Behandling af andre Sygdomme end dem, der ere indbefattede under hans Lægebevilling, eller benytter andre Lægemetoder end dem han har Ret til at benytte, og han overbevises om at have tilføjet Patientens Skade, anses han med Bøder eller Fængsel, hvorhos han skal have sin Lægebevilling forbrudt.

§ 6.

Den, som uden Ret til Lægevirksomhed tager Patienter under Behandling, udøver Lægevirksomhed som Erhverv, udgiver sig for Læge eller benytter Medicin, som Apotekere ikke maa sælge uden Receipt, eller i denne Hensigt strejfer om fra en Bygd til anden, anses med Bøder eller Fængsel.

Dog ere de Personer, som udøve Homøopati, berettigede til at kalde sig for Homøopater.

Hvis nogen som ikke har en ubegrænset Ret til Lægevirksomhed eller som blot udøver homøopatisk Lægevirksomhed, jfr. §§ 1—2, tager en Patient under Behandling, der lider af en smitsom Sygdom, der ifølge Loven er Genstand for offentlig Behandling, anses han med Bøder eller Fængsel.

§ 7.

De i denne Lov fastsatte Straffe komme ikke til Anvendelse, hvis Forseelsen er af den Beskaffenhed, at den efter andre Love medfører højere Straf.

§ 8.

Lov 29. Februar 1884 om Forandring i Forordningen af 5. September 1794 samt sidstnævnte Forordning ere ophævede.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 11. Juli 1911.

Under Vor Kongelige Haand og Segl.

Frederik R.

(L. S.)

Kristján Jónsson.

Islands Ministerium, den 11. Juli 1911.

Kristján Jónsson.

Jon Krabbe.